

og jeg vil ogsaa bede det ærede Thing om at stemme for, at Amtsraadsmedlemmerne skulle have Reifegodtgjørelse i disse Sager.

Indenrigsministeren: Naar Udvalget til § 7 har foreslaaet, at der skal sættes 4 Uger istedetfor 14 Dage, maa jeg være enig med den ærede Ordfører deri, at dette Endringsforslag staaer i nøie Forbindelse med det under Nr. 2, hvorefter man vil have, at Fristen for Kjendelsens Indankning for Amtsraadet skal løbe fra Dommens Forkyndelse istedetfor fra dens Afvigelse. Jeg maa imidlertid bemærke, at jeg troer, at Resultatet bliver ganske det samme. Man er gaaet ud fra i dette Lovforslag, at forvolde alle Vedkommende saa faa Uleiligheder som muligt med Sagernes Behandling. Naar det derfor i det Foregaaende udtrykkelig er bestemt, at Sogneforstanderstabet skal affiye sin Kjendelse senest inden 14 Dage, efterat Aastedsforretningen er afholdt, veed altsaa enhver Vedkommende, at han efter den Tids Forløb vil kunne faae Underretning om Udfaldet af Sagen, og han har altsaa derefter 14 Dage, hvori han kan foranstalte det Fornødne, som han maatte finde sig foranlediget til, hvilket jo netop det ærede Udvalg har villet, og derfor vil Lovforslagets Bestemmelse om de 4 Uger ikke kunne forandres til 14 Dage, naar ikke tillige Endringsforslaget under Nr. 2 til § 7 bliver vedtaget. — Forsaavidt det i Lovforslagets § 7 er fastsat, at Amtsraadet ved sit første Møde skal udnævne tvende Medlemmer af sin Midte til at foretage Forretningen, maa jeg bemærke, at dette udtrykkeligt er blevet bestemt, for at fremsthynde Sagen saa meget som muligt. Derfor som Amtsraadet imidlertid i sin Forretningsorden har en saadan Bestemmelse, hvorefter det engang for alle udnævner to Mænd til at foretage den Slags Forretninger, saa vil der jo, selv om § 7 uforandret fastholdes, vistnok aldeles Intet være i Veien for, at Forretningens Foretagelse berammes tidligere og ikke udsættes til Amtsraadets første Møde. — Naar der er foreslaaet, at Amtsraadsmedlemmerne ingen Godtgjørelse skulle have for Foretagelsen af disse Forretninger, da kunde jeg

være ganske enig deri, dersom der her var Tale om et communalt Ombud; men det er der jo aldeles ikke. Vi paabyrde her Amtsraadsmedlemmerne en Forretning, der aldeles ikke vedkommer dem i deres communale Egenkab; det er jo aldeles private Forretninger, som her paabyrdes dem, og der maa vistnok ogsaa i den Henseende tages særligt Hensyn til, hvad den ærede Ordfører allerede har fremhævet, at, naar det skal paahvile Amtsraadsmedlemmerne at foretage disse Forretninger ganske uden Betaling, vil man ikke kunne sikke sig imod, at der voldes dem langt større Uleilighed, end Tilfældet bør være med den Slags Sager, idet man da langt oftere vil recurrere til Amtsraadets Afgjørelse, end det vil skee, naar der dog skal betales Noget derfor. Naar man har meent, at der ikke havde nogen Regel for, hvad der skulde forstaaes ved „den for offentlige Reiser sædvanlige Besordringsgodtgjørelse“, maa jeg tillade mig at bemærke, at denne Bestemmelse er indkommen ved en Votering i Folkethinget. Jeg har imidlertid ikke været i nogen Tvivl om, hvad der skal forstaaes derved, idet jeg mener, at det maa være Betaling efter Vognmandstaxt, thi det er den almindelige Regel, hvorefter de Mænd, der have Forretninger, der berettiger dem til at beregne sig Besordringsgodtgjørelse, have at rette sig, og jeg skulde derfor troe, at der kunde være Anledning til ogsaa at lade denne Lovforslagets Bestemmelse forblive uforandret, saameget mere, som den jo indeholder en Middevei imellem hvad Mindretallet har foreslaaet, nemlig 4 Mk., og hvad den ærede Landstingsmand, der nylig havde Ordet (Suel-Vind-Frijs), erklærede sig for at ville være mere stemt for, at der skulde betales, nemlig 2 Rd. for Milen, hvis der overhovedet skulde betales Noget. — Forslaget under Nr. 6 til samme Paragraph er en Redactionsforandring, som jeg dog ikke kan ansee nødvendig; thi man kan neppe ifølge den Redaction, der er brugt, med Hensyn til disse forskjellige Udgifter, der ere nævnte, falde paa at mene, at, naar der siges, at der skal betales Besordringsgodtgjørelse til Amtsraadsmedlemmerne, „samt alle til Porto, Bubleie, Tilfigelser og Beskjendtgjørelser havde